

חלק 8 מתוך 10

מ"א"ר אבא, ודאי כך" עד "ועמך כלם צדיקים וגו"

(תכ"ח) אמר רבי אבא ודאי כך הוא ויאות מלה, ומאן דלא אמר
הכי אפיק גרמיה מעשרה חפות דזמין קודשא בריך הוא למעבד
לצדיקיא בעלמא דאתי, וכלהו מתקשרן בהאי. ובגיני כך עשרה
מילי דמהימנותא אית בהאי קרא אשרי תבחר ותקרב וגו'. וכל
מלה ומלה חד חפה אתעביד מנה.

(תכ"ט) זכאה חולקיכון בעלמא דא ובעלמא דאתי, דהא אורייתא
מתקשרא בלבביכו כאלו קיימיתו בגופיכו בטורא דסיני בשעתא
דאתיחבת אורייתא לישראל:

(ת"ל) פתח אידך ואמר (שמות כ', כ"א) מזבח אדמה תעשה לי וזבחת
עליו את עלתיה ואת שלמיה וגו'. תאנא כל מאן דקריב בריה
לקרבנא דא, כאלו אקריב כל קרבנין דעלמא לקמיה דקודשא
ברוך הוא, וכאילו בני מדבחא שלימתא קמיה.

(תל"א) בְּגִינִי כִּךְ בָּעִי לְסִדְרָא מְדַבְּחָא בְּמִאנָא חַד מִלִּיָּא אֲרַעָא
לְמַגְזֵר עָלֶיהָ הָאִי קִימָא קוֹדִישָׁא, וְאַתְחַשִּׁיב קִמִּי קוֹדִישָׁא בְּרִיךְ
הוּא כָּאֵלּוּ אֲדַבֵּחַ עָלֶיהָ עֲלוּן וְקִרְבָּנִין עֲאֲנָא וְתוֹרִי.

(תל"ב) וְנִיחָא לִיהָ יִתִּיר מִכְּלָהּ דְּכְתִיב וְזָבַחַת עָלָיו אֶת עֲלֹתֶיהָ וְאֶת
שְׁלֶמֶיהָ וְגו'. בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזָכִיר אֶת שְׁמִי. מִהוּ אֲזָכִיר אֶת
שְׁמִי דָּא מִיֵּלָה דְּכְתִיב בָּהּ (תהילים כ"ה, י"ד) סוּד יֵי לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ
לְהוֹדִיעֵם.

(תל"ג) הָאִי מְזַבֵּחַ אֲדָמָה וְדָאִי כְּמָא דְּאֲמִינָא. בְּתֵרִיָּה מַה כְּתִיב וְאִם
מְזַבֵּחַ אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה לִּי. רַמְזוֹ לְגִיּוֹרָא כַּד אֲתַגִּיֵּיר דְּאִיהוּ מַעַם קִשִּׁי
קוֹדֵל וְקִשִּׁי לְבָא, הָאִי אֲקָרִי מְזַבֵּחַ אֲבָנִים.

(תל"ד) לֹא תִבְנֶה אֶתְהֶן גְּזִית. מַה הוּא, דְּבָעִי לְאַעְלָא לִיהָ בְּפוֹלְחָנָא
דְּקוֹדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא יִגְזֵר יִתִּיהָ עַד דִּינִשִּׁי פּוֹלְחָנָא אַחֲרָא
דְּעֵבֶד עַד הָכָא וְיַעֲדִי מִנִּיהָ הָהוּא קִשִּׁיו דְּלְבָא.

(תל"ה) ואי אתגזר ולא אעדי מניה ההוא קשיא דלבא למיעל
בפולחנא קדישא דקודשא בריה הוא, הרי הוא כהאי פסילא
דאבנא דגזרי ליה מהאי גיסא ומהאי גיסא ואשתאר אבנא
כדבבדמיתא. בגין כך לא תבנה אתהן גזית. דאי אשתאר
בקשיותיה, כי חרבך הנפת עליה ותחלליה, כלומר ההוא גזירו
דאתגזר לא מהנניא ליה.

(תל"ו) בגיני כך זכאה חולקיה דמאן דאקריב האי קרבנא
בחדוותא ברעוא קמי קודשא בריה הוא, ובעי למחדי בהאי
חולקא כל (ד"א ל"ג ההוא) 'ומא דכתיב, (תהילים ה', י"ב) וישמחו כל
חוסי בך לעולם ירגנו ותסד עלימו ויעלצו בך אהבי שמך:

(תל"ז) פתח אידך ואמר ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים
וירא יי וגו' אני אל שדי התהלך לפני וגו'. האי קרא אית לעינא
ביה וקשיא בכמה אורחין, וכי עד השתא לא אתגלי ליה קודשא
בריה הוא לאברהם אלא האידנא כד מטא להני יומין וירא יי אל
אברם ולא קדם. והכתיב ויאמר יי אל אברם. ויי אמר אל אברם.

וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדוּעַ תִּדְעַ וְגו'. וְהָאֵידָנָא מְנִי חוֹשְׁבֵן יוֹמִין, וְכֹד מְנִי
לְהוּ כְּתִיב וַיֵּרָא יְיָ אֶל אַבְרָם, אֲשַׁתְּמַע דְּעַד הַשְׁתָּא לָא אֲתַגְלִי
עָלוּי. וְעוֹד דְּכְתִיב בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתִשְׁעִי שָׁנִים, בְּקִדְמִיתָא שָׁנָה
וּלְבִסוּף שָׁנִים.

(תל"ח) אֵלָא הָכִי תֵּאנָא, כָּל אֲנֹן יוֹמִין לָא כְּתִיב וַיֵּרָא, מֵאִי טַעְמָא,
אֵלָא כָּל כַּמָּה דְּהוּוּ אָטִים וְסָתִים קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא אֲתַגְלִי
עָלִיהּ בְּדִקְחָזִי. הָאֵידָנָא אֲתַגְלִי עָלִיהּ דְּכְתִיב וַיֵּרָא. מֵאִי טַעְמָא.
מְשׁוּם דְּבָעָא לְגַלְיָ בֵּיהּ הָאִי אֶת כְּתָרָא קֳדִישָׁא.

(תל"ט) וְעוֹד דְּבָעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְקָא מִנִּיהּ זִרְעָא קֳדִישָׁא,
וְקֳדִישָׁא לָא לְהוּי בְּעוֹד דְּאִיהוּ אָטִים בְּשָׂרָא, אֵלָא אָמַר הַשְׁתָּא
דְּהוּא בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתִשְׁעִי שָׁנִים וְזִמְנָא קָרִיב הוּא דִּינְפּוֹק מִנִּיהּ
זִרְעָא קֳדִישָׁא, לְהוּי הוּא קֳדִישָׁא בְּקִדְמִיתָא וּלְבִתֵּר יְנַפּוֹק מִנִּיהּ
זִרְעָא קֳדִישָׁא. בְּגִין כֹּךְ מְנִי יוֹמוֹי בְּהָאִי וְלָא בְּכָל הַנִּי זְמַנִּי
קִדְמִיתָא.

(ת"מ) תו תשעים שנה, דכל יומוי קדמאי לא הוו שנים אלא כחד
שנה דלא הוו יומוי יומין, השתא דמטא להאי שנים, אנון ולא
שנה:

(תמ"א) וילמר אליו אני אל שדי. מאי משמע דעד השתא לא קאמר
אני אל שדי. אלא הכי תאנא, עבד קודשא בריך הוא כתרין
תתאין דלא קדישין לתתא. וכל אנון דלא אתגורו סתאבון בהון.

(תמ"ב) ורשימין בהון, ומאי רשומא אית בהון, דאתחזי בהו שי"ן
דל"ת ולא יתיר, ובגין כך אסתאבון בהו ואתדבקון בהו. בתר
דאתגורו נפקין מאלין ועאלין בגדפוי דשכינתא ואתגליא בהו
יו"ד רשימא קדישא את קיימא שלים ואתרשים בהו שד"י
ואשתלים בקיומא שלים, ועל דא כתיב בהאי אני אל שדי.

(תמ"ג) התהלך לפני והיה תמים, שלים, דהשתא את חסר
ברשימא דשי"ן ודל"ת, גזר גרמך והוי שלים ברשימא דיו"ד.

וּמֵאֵן דְּאִיהוּ בְּרִשּׁוּמָא דָּא אֶתְחַזִּי לְאַתְבָּרְכָא בְּשִׁמָּא דָּא דְכְתִיב,
(בראשית כ"ח, ג') וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֶכְךָ אוֹתָךְ.

(תמ"ד) מֵהוּ אֵל שַׁדַּי. הֵהוּא דְבִרְכָאן נְפָקוֹן מִנִּיהּ, הוּא דְשִׁלִּיט עַל
כְּתָרִין תַּתְּאִין, וְכֹלָא מִדְּחֻלְתֵּיהּ דְּחֻלִּין וּמִזְדַּעְזְעִין, בְּגִין כּוֹד מֵאֵן
דְּאַתְגָּזֵר, כָּל אֲנָוֹן דְּלֹא קוֹדִישִׁין אֶתְרַחֲקוֹן מִנִּיהּ וְלֹא שְׁלֵטִין בֵּיהּ.
וְלֹא עוֹד אֵלָּא דְּלֹא נְחִית לְגִיּהֶנּוּם דְכְתִיב, (ישעיהו ס', כ"א) וְעַמֶּךָ כָּלָם
צְדִיקִים וְגו'.

ספר הזוהר, פרשת לך לך, אות תכ"ח-תמ"ד
נוסח מנוקד: ספר הזוהר מנוקד, ישראל תשע"ג – מתוך ספריא
השלמת ניקוד בקטעים שבסוגריים: נוסח חב"ד (chabad.org)
Vocalized Zohar, Israel 2013 · Sefaria
https://www.sefaria.org.il/Zohar%2C_Lecha_Lecha.35.428-35.444?vhe=Vocalized_Zohar,_Israel_2013&lang=he
mohel-itamar.co.il